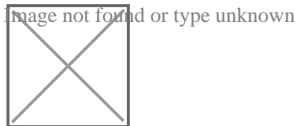

Τί γίνεται με τα κειμήλια της Ανατολικής Μακεδονίας που κλάπηκαν στην βουλγαρική κατοχή του 1916 - 1918; (Θωμάς Π. Πέννας, Πρόεδρος της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρίας Σερρών - Μελενίκου)

[/ Πεμπτουσία](#)

(Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=172217>)

Και ήρθε πρόσφατα ο νεοεκλεγείς Πρόεδρος της κ.Ρούμεν Ράντεφ και μας είπε - στη συνέντευξή του που έδωσε στον κ. Βασίλη Νέδο, στο περιθώριο της επίσημης επίσκεψής του στην Αθήνα, η οποία (συνέντευξη) δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», την Κυριακή 25 Ιουνίου 2017 (σελ. 13) - ότι τα κειμήλια αυτά, όχι ότι είναι δημιουργήματα δικά τους, αλλά ότι «... αποτελούν νόμιμη ιδιοκτησία τού βουλγαρικού κράτους, σύμφωνα με τη Συνθήκη του Νεϊγί και την ΕλληνοΒουλγαρική Συμφωνία του 1964, με την οποία έχουν διευθετηθεί όλες οι αμοιβαίες αξιώσεις»(!); Δηλαδή ότι η Βουλγαρία απέκτησε τα εν λόγω κειμήλια από το 1919 και μετά!

Πηγή: epiloges.tv

Δεδομένου ότι με καμία διάταξη της συνθήκης του Νεϊγύ του 1919, η Βουλγαρία απέκτησε δικαίωμα κυριότητας στα εν λόγω κειμήλια, αλλά αντίθετα επισήμως επιβεβαιώθηκε και διεθνώς η καταλήστεψή τους και δεδομένου ότι στην ΕλληνοΒουλγαρική Συμφωνία του 1964 ουδεμία αναφορά άμεση ή έμμεση υπάρχει στα παραπάνω αρπαγέντα κειμήλιά μας και επομένως ουδεμία σχέση η Συμφωνία αυτή έχει με αυτά - καθόσον ειδικότερα η Συμφωνία περιλαμβάνει δώδεκα επιμέρους συμφωνίες σχετικές μόνο με: μείωση των Βουλγαρικών αποζημιώσεων προς την Ελλάδα, συνεργασία στους τομείς οικονομίας, εμπορίου, πολιτισμού, μεταφορών οδικών, σιδηροδρομικών και αεροπορικών, συγκοινωνιών, τουρισμού, παροχή τελωνειακών διευκολύνσεων και εχέγγυων ότι η Βουλγαρία θα έπαυε να διεκδικεί ελληνικά εδάφη(!), - **μπαίνει το ερώτημα** γιατί ο Πρόεδρος Ράντεφ - ο οποίος θα γνωρίζει καλά ιστορία, δεδομένου μάλιστα ότι διετέλεσε και Αρχηγός τής Πολεμικής Αεροπορίας τής χώρας του - έκανε αυτές τις αβάσιμες δηλώσεις και κραυγαλέα αναληθείς αναφορές **σε συνδυασμό με την επισήμανσή του** ότι «Το παρελθόν αποτελεί για εμάς πολύτιμο διδάσκαλο...».

Συνακόλουθα, λοιπόν, μας δημιουργούνται εύλογες ανησυχίες - γιατί δεν ξεχνάμε, εμείς οι Ανατολικομακεδόνες, το παρελθόν σε σχέση με τους γείτονες μας απογόνους του Κρούμου - οι οποίες μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι με τις παραπάνω δηλώσεις του, ο Πρόεδρος Ράντεφ επιβεβαιώνει ό,τι ένα μήνα πριν μας συνέστησε η Υφυπουργός Εσωτερικών και Μακεδονίας - Θράκης κ.Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά. Συγκεκριμένα στις 27 Μαΐου τρ. έ., η Ιστορική και Λαογραφική Εταιρία Σερρών - Μελενίκου παρουσίασε στη Θεσσαλονίκη τον 18ο Τόμο του βραβευμένου

από την Ακαδημία Αθηνών επιστημονικού περιοδικού συγγράμματός της «ΣΕΡΡΑΪΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», Επετειακού τής Αιχμαλωσίας τών ΑνατολικοΜακεδόνων στη Βουλγαρία 1916 - 1918. Για την εν λόγω παρουσίαση, η Υφυπουργός Εσωτερικών και Μακεδονίας - Θράκης κ.Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά, η οποία είχε λάβει εγκαίρως ανάτυπο του Τόμου και είχε προσκληθεί, έστειλε «Χαιρετισμό», ο οποίος αναγνώστηκε πριν από την παρουσίαση και δημοσιεύτηκε μετά στις εφημερίδες τών Σερρών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» και «Φωνή του Μπέλλες».

Στον Χαιρετισμό της αυτόν, η Σερραία κ.Κόλλια - Τσαρουχά, η οποία διακρίνεται για την ιστορική γνώση και ορθή κρίση της, τον ειλικρινή πατριωτισμό της και τις σχετικές ευαισθησίες της, που εκφράζει αρκούντως, μετά τα επαινετικά λόγια της για τον 18ο Τόμο και τους συντελεστές της έκδοσής του, συνεχίζει με τα ακόλουθα πολύ σημαντικά και επίκαιρα:

«Με την έκδοση του 18ου τόμου των Σερραϊκών Χρονικών και το εξαιρετικό υλικό που παρέχεται ως περιεχόμενό της, γινόμαστε μάρτυρες μέσω αξιόπιστων πηγών και στοιχείων για την αιχμαλωσία ΑνατολικοΜακεδόνων στη Βουλγαρία την ιδιαίτερη περίοδο 1916 - 1918. Πιστεύω ότι τα έθνη τής Ελλάδας και της Βουλγαρίας έχουμε αφήσει πίσω μας πολλές από τις ιστορικές διαφορές μας και διαμορφώνουμε από κοινού καλές συνθήκες συνεργασίας και γειτονίας. Παρόλα αυτά, το ιδιαίτερο θέμα του 18ου τόμου των Σερραϊκών Χρονικών, μας δίνει ανεκτίμητα στοιχεία για την κατανόηση των ιστορικών σχέσεων και αντιπαραθέσεων μας, μας επιτρέπουν να συνειδητοποιήσουμε τα χαρακτηριστικά τής γεωπολιτικής δυναμικής και μας παρέχουν εργαλεία για τη σχεδίαση της μελλοντικής μας διακρατικής πολιτικής».

Μας συνιστά, δηλαδή, να μην εφησυχάζουμε με τις παρούσες καλές φαινομενικά συνθήκες συνεργασίας και γειτονίας με τη Βουλγαρία, αλλά να αναζητούμε **συνεχώς** τα χαρακτηριστικά τής γεωπολιτικής δυναμικής και τα εργαλεία για τη σχεδίαση της **μελλοντικής** μας διακρατικής πολιτικής. Πιστεύω ότι η σύσταση αυτή δεν αφορά μόνον τους απλούς Έλληνες πολίτες... Και αυτό κάνει τη σύσταση θαρραλέα και εύστοχη... Είθε να εισακουστεί και γενικά οι φύλακες να γρηγορούν.